

DÁVID KIRÁLY ZSOLTÁRAIBÓL

I.

Boldog vagy ember! kit a hitlenek
Hamis tanácsa meg nem ingatott,
Ki bünösökkel egy uton nem állsz
S Istent gyalázók székét elhagyod.

Mert míg az Urnak örvendez szived
És hitben éled éjjed-nappalod;
Virulni fogsz mint termő törzs, melyet
Hús folyam öntöz, áldás megrakott.

Nem így a hitlen gúnyolók! nem így!
Szétszorja őket majd a büntetés
Mint könnyü polyvát fergeteg szele
S utjok hazátlan messzeségbe vész.

Mert ülven ott Sionnak szent hegyén
Itél az Ur, a mindent jól tudó!
És állván ott a megítéltetést
Elvész a hitlen, üdvöz lesz a jó!

II.

Botor dühében mért zajong
Hiában itt e bősztömeg?
Im gyűlnek föld hatalmasi
Az Istent megtagadni, meg.

S tagadni azt, kit Ő jelölt
Királyul itt népek felett.
Zúgják: lerázzuk jármatok,
Megtörjük ime frigyetek.

Az Ur mosolygva nézi ezt
 Miglen türelme véget ér;
 De zúgni fog majd s akkoron
 Sötét haraggal így beszél:

„Sion hegyén ezt kentem én
 Királyul néktek ezt adom.
 Hirdesd fiam: én küldtelek
 S tied hatalmam, jogarom.“

„Kérjed s országul átadom
 E földet véges-végeig,
 S adom tenéked örököül
 A hitlen népek ezreit.“

„Vesszőzd meg őket csúfosan
 Vas-kézzel azt ki megtagad.
 Hitvány cseréppé zúzz, tiporj
 Ki ellenáll minden hadat.“

Azért ti föld hatalmasi
 Lázongó, dölyfös hitlenek
 Megszünjete, okuljatek,
 Az Ur szavától féljete!

Mert könnyen bős haragra gyúl
 S haragja büntet szerfölött.
 Jaj! akkor néktek lázadók,
 De boldog az ki féli Őt!

III.

„Magsokasodtak ellenségeim.
 Uram! lázadnak ellenem.
 Kevély beszéddel fennen hirdetik
 Hogy meg nem óvhatsz még te sem.

Pedig a hányszor én így hivtalak:
 Ne hagyj el Isten, légy velem!
 Jöttél te pajzsom, fényes gloriám,
 Te diadalmas fegyverem.

S megoltalmaztál engem oh Uram.
 Őrizted alvó éjszakám.
 Ellenségim közt bizton keltem én
 Ha fölvirradt napod reám.

Kelj föl Uram! Jövel, jövel! Ime
 Agyarkodnak rám szerfelett.
 E lázadóknak sergét törd meg Ur
 S őrizd meg a te hivedet.

JÉKEV ALADÁR.

CXXXIV.

Istennek hivei
 Az Urat áldjátok,
 Kik az ő házában
 Szent örömmel álltok.

Öszszetett kezekkel
 Nézzetek az égre,
 Áldást zengedezve
 Ő dicső nevére. . . .

Igy száll szent áldása
 A Sionból rátok,
 Kinek alkotása :
 Ég . . . föld . . . száz világok!

RÉDIGER GÉZA.